

Καθ' ἣν ἡμέραν δὲ γράφομεν τὰς γραμμὰς ταύτας αἱ ἀγγελίαι τοῦ θεάτρου Βέρδν φέρουσι τὰ ὀνόματα δύο μεγάλων καλλιτεχνίδων. τῆς Ἀδριανῆς Λεκουβέρσ καὶ τῆς Σάρρας Bernhardt, τῆς δευτέρας ὑποδουμένης τὸ σχῆμα τῆς πρώτης, διὰ δὲ τῶν ὀνομάτων τούτων προβάλλει ἡ συμπαθὴς ἑλληνικὴ μορφή τῆς ἐπίσης μεγάλης καλλιτέχνιδος Ραχίλ, ἣτις τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1849 διέπλανε τὸν χαρακτῆρα τῆς ὑποκριτρίας, ἣτις τὸ ἔξοχον τοῦ παρελθόντος αἰῶνος πνεῦμα, τὸν Βολταῖρον, ἔσχε θαναμαστίν.

Ἄλλὰ περὶ τῆς παραστάσεως ταύτης ὡς καὶ περὶ τῆς τοῦ *Maitres de Forges*, τῆ παρασκευῆ, τῆς *Francillon*, τῆ σαβδάτῃ καὶ τῆς *Froufrou*, τῆ κυριακῆ, τῆ ἐπιούσῃ κυριακῆ.

ΧΡΟΝΙΚΑ. Κατὰ τὴν 13/25 ἐπιόντος μαῖου ἐκτελεσθήσεται ἐν Παρισίοις, ἐν τῷ Κωμικῷ-Μελοδράματι, ἡ *Ἰφιγένεια ἐν Ταυρίδι*, τοῦ Glück, γερμανοῦ μελοποιῷ γεννηθέντος τῷ 1714 καὶ θανόντος τῷ 1787. Τὸ κείμενον ἐστὶν ἐκ τῆς ρακινεῖου τραγωδίας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μελοποιῷ συντελεσθέν. Ἐδιδάχθη δὲ τὸ πρῶτον τῇ 7/19 ἀπριλίου 1774 ἐν τῷ Μελοδράματι τῶν Παρισίων τῇ *προστασίᾳ τῆς μαθητρίας* τοῦ Glück Μαρίας Ἀντωνέττης. Περὶ τοῦ ἔργου δὲ τούτου τοῦ *Μιχαήλ Ἀγγέλου* ἐν τῇ μουσικῇ, ὡς ἀπεκρίθη, σημειούμεθα ὅτι καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἠτοίμαζε τὸ ἔργον αὐτοῦ, δὲ διεθλοντὶς τοῦ Μελοδράματος, τῶν Παρισίων ἐνετείλατο ἐπίσης τῷ ἰταλῷ μελοποιῷ, τῷ ὡς ἀντιπάλῳ τοῦ Glück παρουσιάζοντι *Piccini*, τὴν μελοποίησιν τοῦ αὐτοῦ ἔργου τοῦ *Ραχίλ*. Τῷ ἰταλῷ δὲ τούτῳ μελοποιῷ ἐδόθη ἡ ὑπόσχεσις ὅτι τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐκτελεσθήσεται πρὸ τοῦ τοῦ γερμανοῦ μουσικοῦ. Παρεμβάτης ὅμως τῆς Μαρίας Ἀντωνέττης ἡ ὑπόσχεσις αὕτη ἔρθη καὶ οὕτω ἐπαίχθη πρῶτον τὸ ἔργον τοῦ Glück, ὅπερ καὶ ἐπετράχθη τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ὑπὸ ἐπιτυχίας στεφθέν. Μετὰ τινὰ ἔτη ἐπαίχθη καὶ τὸ τοῦ *Piccini* ἀλλὰ τούτο ἀπέτυχε. Πρὸς ἐπίτασιν δὲ τοῦ κακοῦ ἡ ὑποκρίτρια, ἣτις ὑπεδύετο τὸ σχῆμα τῆς *Ἰφιγενείας*, ἦν ἐν καταστάσει μέθης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραστάσεως, τότε δὲ ἐρρήθη καὶ τὸ περίφημον «*ce s'est pas l'Iphigenie en Tauride, c'est une Iphigenie en Champagne*», ὅπερ ἀναπολεῖ εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν ἕτερον ὅμιλον τούτῳ ρηθὲν ὑπὸ φίλου σεβαστοῦ πρὸ ἐτῶν, διδασκαλένης τῆς *Ἰφιγενείας* ἐν Ταυρίδι ὑπὸ ἑλληνικοῦ θιάσου ἐν ᾧ πλὴν τῆς ὑποδουμένης τὸ πρόσωπον τῆς *Ἰφιγενείας* οἱ ἄλλοι ὑποκρίται οὐδὲν ἔπραξαν. Ἐπὶ τούτῳ οὗτος εἶπε περὶ τῆς ὑποκριτρίας ὅτι «ἦν ἀληθῆς *Ἰφιγένεια ἐν Ταυρίδι*».

— Ἐφθασεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν τὰ θέατρα τοῦ μελοδράματος κλείουσι τὰς θύρας αὐτῶν ἐν Ἰταλίᾳ. Τὸ θέατρον τῆς Σκάλας ἐκλείει διὰ τῆς 22ης παραστάσεως τοῦ *Fa l'st a f f* τοῦ Βέρδν. Ἡ ἑταρεία, ἣτις ἐξτελεῖ τὸ νέον τούτο ἔργον τοῦ ἐξόχου μελοποιῷ μετέβη εἰς Γενουήν, ἀφ' ἧς ἐποιήσατο ἔναρξιν τῆς μεγάλης αὐτῆς περιουσίας ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν.

— Τὸ ὄνομα τοῦ δαιμονίου τῆς Ἀγγλίας τραγικῷ γράφεται συνήθως: Shakespeare. Φυλάττει ὅμως τὴν προφορὰν ἐν τῷ συνολῷ τῶν γραμμῶν ἐγγράφῃ καὶ διαφόρως. Ἰδοὺ ὀρθογραφικὰ δείγματα τοῦ ὀνόματος τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, ἐξηγημένα ἐξ ἀρχαίων ἐγγράφων, ὧν τινὰ χρονολογοῦνται

ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς διαπλάσεως τοῦ Ἀμλέτου: Shakspeare, Shaxpere, Shakspeare, Shaxspere, Schaksper, Shakspeare, Shakspeare, Schakespeyr, Shaxespeare, Shagspere, Shaxpur, Shaxspen, Shaksper, Saxpere, Shakspeare, Shakspeare, Shakespeire, Shackspeare, Shakaspear, Shaxper, Shakspear, Shaxpeare, Shaxbure, Shakspeere, Shackspeyr, Shakespear, Schaksper, κλπ.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ δημοσίευσίς τῆς περὶ τῶν οικονομικῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐκθέσεως τοῦ ἀγγλοῦ οικονομολόγου κ. Λόου καὶ αἱ ἐν αὐτῇ ἐκφερόμεναι γνώμαι ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ἀνεθνικὸς τρόπος, μεθ' οὗ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξακολουθεῖ διεξάγουσα τὴν κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῆς οικονομικῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς πολεμικὴν, μὴ δυναθεῖσαν εὐτυχῶς νὰ ἐπενέγκῃ τὴν ματαίωσιν τοῦ δανείου, καίτοι ἀναντίρρητον ὅτι δυσχεραίνει αὐτὴν μεγάλως, ἀποτελοῦσι τὰ σπουδαιότατα σημεῖα τῆς ἑβδομαδιαίας ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς κινήσεως. — Ὁ κ. Λόου μετὰ λεπτομερῆ κατὰ τὸ δυνατόν ἐρευναν διαπιστοῖ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ὅτι ἡ Ἑλλὰς κέκτηται πᾶσαν τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εὐμερείας αὐτῆς οικονομικὴν ζωτικότητα, δυναμένη καὶ ἀξιησίην τινὰ ἐπιφορολογίας νὰ ὑποστῇ ἀκινδύνως, ὅτι ἀμφότεραι αἱ πολιτικαὶ μερίδες αὐτῆς διαχειρίζονται τὰ κοινὰ μετὰ τιμιότητος ἀμέμπτου, ὅτι ἡ ἐνεστώσα οικονομικὴ τοῦ βασιλείου καχεξία εἶναι προῖον κατὰ τὸ πλεῖστον νομισματικῆς ἀνωμαλίας, δυναμένης νὰ θεραπευθῇ κατὰ μέγα μέρος διὰ τῆς συνομολογήσεως ἐξωτερικοῦ δανείου 110 ἑκατομμυρίων, ὅτι ὁ τοῦ 1893 προϋπολογισμὸς κατὰ τοὺς ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν πραγματικῶν εἰσπράξεων τοῦ προτέρου ἔτους γεινομένους ὑπ' αὐτοῦ ὑπολογισμοὺς ἐπαγγέλλεται πραγματικὸν περίσσευμα τεσσάρων ἑκατομμυρίων, ὅτι τέλος, τελειότερον ὄργανομένου καὶ παγιουμένου τοῦ συστήματος τῆς διαχειρίσεως, καὶ τῶν προτέρων δανείων καὶ τοῦ νέου τῶν 110 ἑκατομμυρίων ἡ ὑπηρεσία ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ μέλλουσα οικονομικὴ τοῦ κράτους εὐεξία κρατύνεται. — Τὰ ἐνθαρρυντικὰ ταῦτα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη ἐπιχειρηθέντος ἀνορθωτικοῦ ἔργου μετὰ τοσαύτης δυσἀρεσκείας εἶδεν ἡ ἀντιπολίτευσις, μάλιστα δὲ τὸ μικροσκοπικὸν αὐτῆς ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην τμήμα, ὥστε οὐ μόνον τὰ ἐξ ἀμάξης ἐξήνεγκε κατὰ τοῦ ἀγγλοῦ οικονομολόγου, οὐ ἡ εὐσυνειδησία δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ υιοθετήσῃ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοπατρίδων τούτων Ἑλλήνων εἰσηγηθέντα αὐτῷ καὶ ἀνὰ τὴν ὑψηλίον πᾶσαν διὰ ποικίλων κακοδοῦλων δημοσιεύσεων διακηρυχθέντα περὶ κατεχούσης δῖθεν τὸ κράτος ἀνιάτου οικονομικῆς φθίσεως καὶ ἀναποδοράτως ἐπικειμένης χρεωκοπίας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν μηχανορρα-

φικὴν αὐτῆς φαντασίαν ἐξήντηλσε πρὸς παρασκευὴν γελοίων γεγονότων, ὧν ἡ ὑπὸ τῶν ξένων ἐν Ἑλλάδι ἀνταποκριτῶν παραμεμορφωμένη τηλεγραφικὴ διαθρύλλουσα θὰ ἠδύνατο νὰ παραστήσῃ τὸ κράτος ὡς ἐν ἐσωτερικαῖς ἀνωμαλίαις διατελοῦν καὶ πτοίση τοὺς ἐκ τῶν ξένων κεφαλαίουχων διατεθειμένους νὰ διαθέσωσι μέρος τῶν κεφαλαίων αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου. — Εὐτυχῶς αἱ σοβαρὰ καὶ ἐμβριθεῖς κρίσεις τοῦ ἀγγλοῦ οικονομολόγου ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ περιφρονητικὴ ἀπάθεια, γὰρ ἥς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀνταπεκρίθη πρὸς τὰς δολίας καὶ ἀντεθνικὰς εἰσδηγείσεις τῆς ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς φιλαρχίας τετυφλωμένης τὰ ψυχικὰ ὄμματα ἀντιπολιτεύσεως κατήχυσαν, ὡς εἰκόσ, τῶν μηχανοραφῶν, τὸ δάνειον δὲ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὑπογράφεται ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοὺς κρατίστους τῶν ἐν τῇ παρούσῃ τῆς Ἑυρώπης οικονομικῆ καταστάσει δυνατῶν ὄρων τῶν ἀναλαμβάνοντων δὲ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ τραπεζιτικῶν οἰκων κεκτημένων πᾶσαν τὴν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ ἀναγκαίαν βαρῦτητα, ἡ κυβερνήσις τοῦ κυρίου Τρικούπη δυνήσεται νὰ χωρήσῃ ἐπὶ τὸ ἀνορθωτικὸν αὐτῆς ἔργον, οὗ πρώτην σπουδαίαν ἐπιτυχίαν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν ὑπὸ τοῦ δανείου τούτου ἐπαγγελωμένην μερικὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Ἐν Σερβίᾳ τὸ ζήτημα τῆς παύσεως ἑνὸς τῶν ἀνακλιθέντων εἰς τὰς προτέρας θέσεις ἐκ τῶν ριζοσπαστικῶν δημάρχων, αὐθαιρέτως, φαίνεται, καταλαβόντος τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἐπὶνεγκε προῶρον ὄλωσ ὑπουργικὴν κρίσιν, ἵτις ὅμως ἀρθήσεται πιθανῶς διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Δόκιτις κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν. — Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ διὰ τῆς γνωστῆς εὐτόλμου πρωτοβουλίας τοῦ νεαροῦ τῶν Ὁβρένοβιτς γόνου ἐγκαινισθεῖσα πολιτικὴ κατάστασις χωρεῖ παγιουμένη ἐν γαλήνῃ καὶ γενικῇ σχεδὸν χαρᾷ, ἣν θὰ ὑποθερμάνῃ πάντως ἡ ἐπικειμένη εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους ἐκδρομὴ τοῦ βασιλέως, συνοδευομένου ὑπὸ τινῶν τῶν διαπρεπεστέρων συμβούλων αὐτοῦ. Οἱ αὐθαιρέτως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἀβακούμοβιτς παυθέντες ριζοσπαστικοὶ δημάρχοι καὶ νομάρχαι ἀνεκλήθησαν εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν, τὰ πράγματα δὲ ἐπανελάβον τὴν ὁμαλὴν πορείαν, καθ' ἣν ἐχώρουν πρὸ τῆς πραξιοπονηματικῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ρίστιτις προσεκλήσεως τῶν φιλελευθέρων. — Οὗτοι οὐ παύονται ἐξακοντίζοντες εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰ διαγγέλματα αὐτῶν καὶ, ὡς δύνανται, παρασκευαζόμενοι ἐπὶ τὸν νέον ἐκλογικὸν ἀγῶνα· ὁ ἄχρους ὅμως καὶ ἀμερόληπτος χαρακτὴρ τοῦ πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν κληθέντος ὑπουργείου, κυρίου τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ σκοπὸν ἔχοντος τὸ παρασχεῖν τῇ χώρᾳ δι' ἐλευθερίων καὶ ἀνεπηρέαστων ἐκλογῶν τὴν κατ' εὐθείαν ἀπὸ τῆς θελήσεως αὐτῆς ἀπορροῦσαν κυβερνήσιν, ἡ τετελεσμένη ἤδη σύμπραξις τῶν προοδευτικῶν μετὰ τῶν ριζοσπαστικῶν, τοῦ κ. Παρασανίν ρητὰς περὶ τούτου παρασχόντος ὑποσχέσεις, καὶ τέλος τὸ γνωστὸν ριζοσπαστικὸν πνεῦμα, ὕπερ διαπνέει τὰ ἐννέα δέκατα τῆς Σερβίας, βέβαιον δεικνύουσιν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Ρίστιτις

καὶ Ἀβακούμοβιτς μερὶς δύναται νὰ θεωρῆ ἑαυτὴν εὐτυχῆ, ἂν ἐν τῇ νῆα Σκουφίνα δυνηθῆ νὰ καταλάβῃ τὰς τέσσαρακαίδεκα ἔδρας, ἄς πρὸ τῆς πραξιοπονηματικῆς αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν προσφάτου ἀναρρήσεως κατεῖχεν. — Ἐτερον ἄξιον λόγου σχετικὸν πρὸς τὰ σεβδικὰ πράγματα γεγονὸς εἶνε ἡ ἀπόφασις τοῦ νεαροῦ βασιλέως ὅπως κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος ἐκδρομῇ εἰς τὴν δυτικὴν Ἑυρώπην, τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ δι' ἐπισκέψεων αὐτοῦ πρὸς τὰς διαφόρους αὐτὰς ἐπιστημώτερον ἔτι γνωρίσῃ αὐταῖς τὴν εἰς τὸν θρόνον καὶ ἔργῳ ἀναρρῶσιν αὐτοῦ. Τὸ γεγονὸς θὰ συντελέσῃ βεβαίως εἰς τὴν καὶ ἐξωτερικῶς παγίωσιν τῆς νέας ἐν Σερβίᾳ καταστάσεως.

Ἐκ Βουκουρεστίου ἔχομεν τὴν ὁπωσδήποτε εὐάρεστον ὡς πρὸς τὰς ἑλληνοβουλγαρικὰς σχέσεις εἰδησιν τῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβερνήσιν ἐπιδικασσεως ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου Καλαρασίου τῆς κινήσεως περιουσίας τοῦ ἀειμνήστου ἔθνικοῦ εὐεργέτου Κωνσταντίνου Ζάππα. Ἄν ὑπὸ ἀνολόγου δικαιοδοσίης καὶ αἱ ἄλλαι τῆς Ρουμανίας δικαστικαὶ ἀρχαὶ ἦγοντο ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν κληρονομικοῖς διεθνοῦς χαρακτῆρος ζητήμασιν, ἐν εὐαρεστοτέρῳ βεβαίως θέσει θὰ εὐρίσκοντο σήμερον αἱ τῶν δύο ἰλλυρικῶν κρατῶν σχέσεις. — Ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν αὐτῆς κατάστασιν, ἡ Ρουμανία κατ' αὐτὰς σπαράσσεται αὐτῆς μανιωδέστερον ὑπὸ τοῦ ἀγῶνος τῶν πολιτικῶν αὐτῆς κομμάτων, μὴ ὀκνοῦντων νὰ μεταφέρωσι καὶ ἐκτὸς τοῦ κοινοβουλίου τὸ πεδῖον τῶν ἐρίδων αὐτῶν καὶ νὰ παρασύρωσιν εἰς αὐτὰς καὶ τὸν λαόν. Τὸ ζήτημα ἰδίᾳ τῆς θεσπιζομένης δικαστικῆς φορολογίας ἀπέδη ἀφορμὴν συλλαλητηρίων καὶ διαμαρτυριῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἅτινα ὅμως δὲν θὰ ἰσχύσωσιν εἰς μεταβολὴν τῆς πορείας τῆς κυβερνήσεως παρὰ πάντα τὸν ἐρρωμένον πόλεμον, ὃν διεξάγει κατ' αὐτῆς, διευθύνων πάντα τὰ κινήματα, ὁ κ. Φλέβας.

Ἐν Βουλγαρίᾳ τέλος ἀναμένεται ἡ ἀφίξις τοῦ νεοστεφῶς πριγκιπικοῦ ζεύγους, ὅπερ ὅμως κατὰ νεωτέρας πληροφορίας δὲν θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν εἰς τὴν ἡγεμονίαν ἐπάνοδον αὐτοῦ. Ὡς λόγος τῆς γνωσιμαχίας ταύτης παρέχεται ὑπὸ τῶν ἐν Σοφίᾳ ἡ ἀπόφασις τοῦ πρίγκιπος φερδινάνδου ὅπως διατελῆ ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως συζητήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Βουλγικῆς ἐπιψηφισθεισῶν ἠδὲ τροποποιήσεων τοῦ συντάγματος, μάλιστα τὸν εἰς τὸ δόγμα τῶν τέκνων αὐτοῦ ἀναφερομένων· οὐδὲν κωλύει ὅμως νὰ ὑποπτεύωμεν ὅτι τὴν ἀναβολὴν ταύτην ἐπὶνεγκεν ἡ εὐλόγος ἀποτυχία διαβημάτων τινῶν περὶ τῆς ὁδοῦ, δι' ἥς θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ ὁ τῶν Βουλγάρων ἐκλεκτός. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διεξαχθείσης μονομαχίας τῆς ἀγγλικῆς καὶ ρωσικῆς διπλωματίας, ἀποδὴν κατὰ τῆς ὀλίγον ὑπερβολικῆς δὲ φιλοδοξίας τοῦ Κοβουργίδου πρίγκιπος, ἔδει νὰ καλυφθῆ ὁπωσδὺν διὰ τῆς ἀναβολῆς ταύτης, ἀνευ τῆς ὁποίας θ' ἀπέβαιεν αἰσθητοτέρα ἢ δι' ἄλλης παρὰ τὴν οὕτω θερμῶς ποθηθεῖσαν ὁδοῦ ἐπάνοδος εἰς Βουλγαρίαν.

Ἐν τῇ δυτικῇ Ἑυρώπῃ δύναται τις νὰ σημειώσῃ ὡς κύρια τῆς πολιτικῆς κινήσεως τῆς ἐβδομάδος οἱ μείζονα τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ἀργυροῖς γάμοις

τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἰταλίας ἐορτῶν μετὰ τῆς πρὸς τὸν πάπαν ἐπισκέψεως τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, τὴν ἀγγελλομένην πρόθεσιν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ν' ἀποπειραθῆ ἑνεργήσῃ μετὰ τοῦ Τσάρου περὶ μερικοῦ ἀφοπλισμοῦ μετὰ τῆς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν δηλώσεως τοῦ κόμητος Καπριὸν περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς μεταβολῆς τῶν ὄρων τῆς τριπλῆς συμμαχίας, τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐπανάδου μετὰ μικρὸν τοῦ κ. Γίεργς εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ παρὰ τῷ Τσάρῳ ὑπόσχημα καὶ τὴν πειθμονίην, μεθ' ἧς ἡ Οὐλστέρη ὑπὸ τὴν ὄψιν τῶν περὶ τὸν μαρκήσιον Σαλισβουρήν ἐνεργεῖ πρὸς ματαιώσιν τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας. — Κατὰ τὰς ἐν Ρώμῃ ἐορτάς, ἃς νύνησεν ἑκτακτος εὐδία παρὰ τὰς γενομένας κατ' ἐντολὴν τοῦ πρωτοσυγγέλλου τοῦ πάπα δεήσεις ὑπὲρ ὁμῶν καὶ ἱετῶν, ὁ ρωμαϊκὸς λαὸς, ὑλικῶν εἰς τὸ ἔμφυτον αὐτῷ εὐεπιφθρον πρὸς ἐνθουσιασμόν, ἐπευφήμησέ πως τοὺς αὐτοκράτορας τῆς Γερμανίας καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐτέρου τῶν συμμαχῶν τῆς Ἰταλίας ὅπου ἂν οὗτοι δημοσίᾳ ἐνεφανίσθησαν· αἱ ἀριστοκρατικώτεραι ὁμῶς τάξεις, δυνάμεναι φυσικῶς νὰ κρίνωσι μετὰ πλείονος ψυχραμίας τὰ ἐπὶ τῆς χώρας ἀποτελέσματα τῆς συμμαχικῆς πολιτικῆς, ἀπαθεῖς ὅλως παρέμειναν πρὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συμμάχων τῆς χερσονήσου. Οὕτως ἐν μέρει μόνον δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐπιτευχθεῖς ὁ σκοπὸς τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὅπως διὰ τῆς εἰς Ρώμην ἐκδρομῆς αὐτοῦ ἐνισχύσῃ τὸ ἐν τῇ χερσονήσῳ γόνιτρον τῆς συμμαχίας. — Ἄλλ' οὐδ' ἡ ὄραια μετὰ τοῦ ὑπερτάτου ποντίφικου τοῦ καθολικισμοῦ συνέντευξις εἶναι πιθανὸν ὅτι ἀπὸνεγκε τὸ ποθοῦμενον ἀποτελεσμα· αἱ περὶ ἀνακλίσεως τῶν Ἰησοιτῶν ἀξιώσεις, καίπερ ἴσως κατ' ἀρχὴν μὴ ἀποκρουόμεναι ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, τόσον δυσχερῶς θὰ ἠδύναντο νὰ τύχωσι τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς πλειοψηφίας τῆς χώρας, ὡς τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ ἐπὶ τῇ ὑπόδοξῃ τοῦ μακαρίου τῆ λήξει ἐκπαιδευτικοῦ νομοσχεδίου ἐκτραγεῖσα κατὰ τῶν ἐν αὐτῷ φιλοκληρικῶν ἀρχῶν θύελλα, ὥστε ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπόσχηται τοιοῦτον ἀντιστάθμισμα τῆς ὑπὲρ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου παπικῆς ὑποστηρίξεως. — Ἰσως μάλιστα αἱ δύο σπουδαῖαι τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐκ Βερολίνου πολιτικαὶ εἰδήσεις, καθ' ἃς ὁ μὲν αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος σκοπεῖ κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν βασιλέα Χριστιανὸν καθ' ὃν χρόνον θὰ διατριβῆ ἐν Κοπεγχάγη καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ τῆς Ρωσίας οἰκογένεια, ὅπως συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ Τσάρου, εἰ δυνατόν, περὶ μερικοῦ ἀφοπλισμοῦ, τῆς Γερμανίας δυνάχερως φερούσης τὰς ἐνεστώσας στρατιωτικὰς δαπάνας, ὁ δὲ κόμητος Καπριὸν ἐδήλωσε πρὸ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς ὅτι δὲν εἶναι ἀδύνατος ἡ μεταβολὴ τῶν ὄρων τῆς ἀνασώσεως τῆς τριπλῆς συμμαχίας, ἴσως, λέγομεν, αἱ εἰδήσεις αὗται δύναται νὰ παρέχωσιν ἡμῖν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἡ συμμαχία ὅλη, ἧς ὁ γερμανὸς καίερα ἠγεῖται, ἠρξάτο σπουδαίως θικαστομένη περὶ τοῦ ἀπροχωρήτου, εἰς ὃ ἀφίκετο διὰ τῆς διηνεκοῦς ἀξιώσεως τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῆς οἰκογενικῆς μάλιστ' αὐτῶν κοινωτικῆς καταστάσεως τῶν λαῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν. — Ὡς πρὸς

τὴν ἐπικειμένην ἐπάνοδον τοῦ κ. Γίεργς εἰς τὸ ὑπατον παρὰ τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῶν τσάρων ἀξίωμα αὐτοῦ, αὐτὴ διαπιστοῦσα τὰ εἰρηνικὰ φρονήματα τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, παρέσχεν ἅμα ἀφορμὴν τῷ βιενναίῳ τύπῳ ἐπὶ τῇ διὰ τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας διαβάσει τοῦ ῥώσου ἀρχιγραμματέως νὰ ἐκδηλώσῃ δι' ἀσυνήθως φιλοφρονητικῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν ἄρθρων τὴν διαλλακτικὴν τροπὴν, ἧτις οὐκ ἀσχετῶς ἴσως πρὸς τὰ προειρημένα ἐπῆλθεν ἐν τῇ πρὸς τὴν αὐτοκρατορίαν τοῦ Βορρᾶ πολιτικῇ τῆς δυαδικῆς μοναρχίας. — Ἐν ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ κατάστασις, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐπάσχοιλον σύμπασαν τὴν Μεγάλην Βρετανίαν ἰρλανδικὸν ζήτημα μετὰ τὴν ἐν δευτέρᾳ ἀναγνώσει ἐπιψηφίσειν τοῦ σχετικοῦ σχεδίου τοῦ κ. Γλάδστον, προσέλαβε νέαν ζωηρότητα διὰ τῆς εἰς Λονδίον μεταβάσεως ἀθρῶν τῶν προκρίτων τῆς Οὐλστέρης, τοῦ τμήματος τούτου τῆς Ἰρλανδίας, ἐν ᾧ συγκεντροῦται πᾶσα ἡ κατὰ τῆς αὐτονομίας ἀντίδρασις, ὅπως ἐπισκεφθῶσι τοὺς πρωτεύοντας τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἐνθαρούνωσιν αὐτοὺς εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἀγῶνος. Οἱ ἀδιάλλακτοι οὗτοι ἀντιδραστικοὶ ὑπὸσχοῦνται μεγάλα τοῖς ἐν τῷ κοινωβουλίῳ πολεμίοις τῆς ἰρλανδικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι οὐδεμία τῶν ἀπειλῶν τούτων θὰ μειώσῃ ἐν τῇ εἰς τρίτην ἀνάγνων ἐν συζητήσει τοῦ νομοσχεδίου τὴν συμπαγῆ καὶ ἀξιόλογον πλειονοψηφίαν, μεθ' ἧς τοῦτο ἐπειρηφίσθη κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ συζήτησιν.

M. E. M.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἑλληνικὸν καθόλου καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη καὶ ἕτερον θρηνεῖ τῶν διαπρεπῶν ἀνδρῶν Θεόδωρον τὸν Ἀρεντολίην, καθηγητὴν τῆς Φαρμακολογίας, συγγραφέα καὶ ποιητῆν. Τούτου δημοσιεύσασιν ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ τὴν δέουσαν βιογραφίαν.

— Γερμανὸς μελοποιὸς ὁ κ. Auguste Bungert συνθέτει μουσικὴν πετραλογίαν ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦ Ὁμήρου. Τὸ ἔργον τοῦτο, ὃ τὸ μέγιστον μέρος συνετελέσθη, διήρηται ἐν τέσσαρα μέρη, ὧν ἕκαστον πρόωριστα διὰ μίαν ἐσπέραν. Τὰ τέσσαρα ταῦτα μέρη εἰσὶν: 1ον Ἡ Κίρ κ η. 2ον Ἡ Ν α υ σ ι κ ά α, 3ον Ἡ Ἐ π ἰ ν ο δ ο ς τ ο ῦ Ὀ δ υ σ σ ε ῶ ς 4ον Ὁ θ ἰ ν α τ ο ς τ ο ῦ Ὀ δ υ σ σ ε ῶ ς.

— Ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Δ. Βερναρδάκης, ὅστις διορίζεται καθηγητῆς τοῦ αὐτοῦ πανεπιστημίου. Ὁ κ. Βερναρδάκης φαίνεται ὅτι δέξεται τὸν διορισμὸν.

— Ἐν Toledo τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἤρξατο ἐκδομένη ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν τοῦ διδάκτορος (ἢ διδασκατορίσσης, καθότι τὸ φύλον τοῦ ἐκδότου δὲν εἶνε γνωστὸν) Ε. — M. — Roys Govill, ἑφημερίς, ἧτις κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν